



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita**

**Dominicus**

**Francofurti, 1613**

Acedia

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)



hocatum fastidit. secundum Chironem lib. Tuscul. quast. Acedia vero de proprio. Nec placet opinio eorum. qui scribunt per  
xia ab invidia differt. Quia invidia est de bono alieno. c. geminatum. cum breuic primam syllabam.

§ DIVISIO.

rimo modo est tristitia de bono spirituali. Et sic est generale peccatum. Et non unum de se-  
piem. Quia omne peccatum refugit bonum spirituale. virtuti ei opposita. Et superbia  
refugit bonum spirituale. quia est actus humilitatis. Et luxuria bonum castitatis. Et sic  
de aliis. B. Thom. secunda Secunda. q. 35. art. 2.

Secundo modo est horror spiritualis boni. in  
quodam est laboriosum. Vel molestum cor-  
pori aut impedimentum delectationis eius.  
Et sic a vitia carnalibus non separatur.  
quodam quodam est delectationem cor-  
poris querit. Et sic non est unum de septem.

Capitale. quia ex ea  
promptum est. Et alia  
vicia oriuntur secundum  
rationem cause finis.  
Et hoc diuersimode as-  
gnatur. art. 4.

Mortale. quandocumque  
talis tristitia pertrahit  
vique ad consensum ra-  
tionis. quam consentit  
in sagam. Et horrorem  
Et detestationem boni  
diuini. carne contra spi-  
ritum omnino prevalen-  
ter. art. 3.

Veniale. quandocumque  
non contingit. Vique ad  
consensum rationis. sed  
est in sola sensualitate.  
propter repugnantiam  
carnis ad spiritum. art. 3.

Secundum B. Gre-  
gor. 31. mor. ex ace-  
dia oriuntur 6. se.  
desperatio. pusilla-  
nimitas. torpor.  
rancor. malitia. e-  
uagatio. quia ex  
tristitia spirita-  
lium Et diuini  
fastidio eueniunt  
tria. scilicet.

Recessus Vel fuga spi-  
ritualium contristan-  
um que sunt finis. Vel  
ea que sunt ad finem.  
Et sic oriuntur ex ace-  
dia filia 3. se.  
Impugnatio spiritualium  
contristanium. Et  
sic oriuntur secundum  
B. Greg. ex acedia filia  
dua. scilicet.

Accessus ad delectabi-  
lia. non delectabilia. Et  
sic oriuntur secundum B.  
Gregorium.

Tristitia in quantum  
receditur a grauibus Et la-  
borioso opere. Et ab Ipsi-  
doro assignantur oriri  
4. scilicet.

Secundum Ista. li.  
de summo bono po-  
nuntur 11. qui di-  
stinguit tristitiam  
ab acedia. Nam  
secundum eum pro-  
prii dicitur.

Acedia. in quantum quis  
accedit ad debita quie-  
tem laboris ratio. Et sic  
oriuntur septem filia.  
scilicet.

Desperatio. qua receditur ab ultimo  
sine.

Pusillanimitas. qua receditur ab his.  
que sunt ad finem scilicet ab arduis.  
que subsunt consiliis.

Torpor. quo receditur a spiritualibus  
pertinentibus ad iustitiam commu-  
nem. que subsunt precepto.

Rancor. qui est indignatio in personas  
inducens ad bona spiritualia. ut  
hic sumitur.

Malitia. qua est. quando quis in tan-  
tum tristatur super spiritualibus.  
Et diuini. ut etiam ea detestetur.

Euagatio mentis illicita. qua est. quan-  
do propter tristitiam spirituum  
quis se transfert ad delectabilia ex-  
teriora. fastidio spiritualium. quia  
secundum I. hlos. 8. Ethicor. Homo  
dum nequit esse sine delectatione.

Desperatio. { De quibus sup.  
Rancor.  
Amaritudo. qua non est speciale vitium.  
sed quidam effectus rancoris.

Ociositas. cum prater-  
mittuntur precepta. } Hec duo sub  
Somnolentia. cum ne-  
gligenter implentur } torpore com-  
precepta. } prehendantur.

Importunitas mentis. cum  
uagatio mentis circa il-  
licita residet in ipsa ar-  
te mentis uolentia se dif-  
fundere ad diuersa.

Curiositas cum indebita vel  
immodice se diffundit  
ad diuersa cognoscenda.

Verboritas cum indebita Et  
immoderate uagatur  
in verbis.

Inquietudo corporis. cum  
per immoderatos mem-  
brorum motus euagatio-  
nem mentis indicat.

Instabilitas. cum diuerso-  
rum fit locorum muta-  
tio vel propositi.

Qua quia  
que ad  
mentis e-  
uagatio-  
nem per-  
tinent.  
quam po-  
nit Beat.  
Gregori-  
us sup.

SENTENTIA BIBLICAE.

Acedia uideatur homini est causa impatientie. & carnalis de-  
fectio. hanc multiplicis mendacii. Num. 11.

Vobis formam non piger. & considera vias eius. & discite sapien-  
tiam. quae cum non habeat ducem. nec preceptorem. nec princi-  
pem. parat in uoluntate sibi. & congregat in messe quod comedit.  
Ier. 17.

Quis piger dormies? quando confurges de somno tuo?  
Ier. 17.

Sicut enim dicitur. & fumus oculis. sic piger his. qui miserunt  
eum. Ier. 17.

Uultus non uult piger. anima autem operantium impinguabi-  
bit. Ier. 17.

Regnum dei dicitur. animae autem efficiuntur. et sicut.  
Ier. 17.

Quis piger manum sub a cella. nec ad sinum applicat eam.  
Ier. 17.

Propter fugam pigerare noluit. mendicabit ergo aestate. & non  
dabitur ei. Ier. 17.

Quis piger semper in egestate est. et.  
Ier. 17.

Discedat a pedum pigri. noluit enim quiequam operari. Ibi  
piger ostium uentur in cardine. sic piger in lectulo suo. Ier. 17.

Non odit laboriosa opera. & iustificationem creatam ab alci-  
fimo. Ier. 17.

In lapide lapidabit piger. & omnes loquentur super esti-  
mationem eius. Ier. 17.

De herede boni lapidabit piger. & omnis qui tetigerit eum.  
manu eueniet. Ier. 17.

In omnibus operibus esto uelox. & omnis infirmitas non occur-  
rit tibi. Ier. 17.

In omnibus operibus tuis praecellens esto. & ne dederis macu-  
lam in gloria tua. otium enim multa uicia docuit. Ier. 17.

Maledictus qui opus Dei facit negligenter. Ierem. 48.

Omnis arbor. que non facit fructum bonum. excidetur. & in i-  
gnem mittetur. Matth. 7.

Regnum caelorum vim patitur. & uolenti rapiunt illud.  
Matth. 11.

Inutilem seruum eiecit in tenebras exteriores. illic erit fletus.  
& stridor dentium. Ier. 25.

Ille seruus. qui cognouit uoluntatem Domini sui. & non se pra-  
parauit. & non fecit secundum uoluntatem eius. uapulabit multi-  
tis. qui autem non cognouit. & fecit digna plagis. uapulabit paucis.  
Luc. 12.

Omnem palmitem in me non ferentem fructum. tollet eum. Si  
quis in me non manserit. mittetur foras. sicut palmas. & ardet. Ioh. 15.

Colligent eum. & in ignem mittetur & ardet. Ioh. 15.

Scienti igitur bonum facere. & non facienti. peccatum est illi.  
Iacob. 4.

§ PATRUM SENTENTIAE.

Πάντα τ' ἀλλὰ πάντα ἢ τὸ θυμὸν ἢ τὸν λόγον. ἢ τὸ ἐπιθυμη-  
τικὸν ἢ τὸ φανταστικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν. ὅς ἢ ἡδὴ καὶ ἀνομιὰ ἢ δὲ ἀκα-  
θάρτη. ἢ τὸ πᾶσι τὰς τρεῖς ψυχῆς ἐν ἑαυτῇ. πάντα σὺν ὅσῳ ὅσον  
ἔστι. καὶ οὐκ ἐστὶν πάντα ἐν ἑαυτῇ. πάντα ἀλλὰ σὺν ὅσῳ ὅσον  
καλῶς οὐκ ἐστὶν σὺν αὐτῷ. Παρὰ τὸν δὲ ἄλλοις ἢ τὸ ἐπιθυμητικὸν  
(ἐπιθυμ.) καὶ τὸ φανταστικὸν (φαντασ.) ὅσον ὅσον.

Omnes alii affectus. aut iracundiam in anima attingunt. aut  
concupiscentiam. aut partem anime rationalem. cuius generis est  
obliuio. aut ignorantia. At Acedia omnes anime vires de populans.  
omnes uere vnanimiter affectus commouet. Quo propter omnibus  
aliis quoque affectibus est grauissima. Probe itaque Christus ad-  
uertit hanc nobis praestitit pharmacum. In patientia. inquit. uestra  
possi-

PO

POLYANTICA

possit de his animas vestras. *Maximus de Charitate, Centura prima.*

Deleta Carthagine, magno videlicet terrore Rom. Reipublic. extincto, tanta de prosperis rebus mala secuta sunt, vt corrupta concordia, prius fœuis cruentisque seditionibus, deinde mox malarum connexione eurarum, bellis civilibus tantus sanguis effusus est, vt crudeliora parere curā ciuibus, quam ab hostibus. *August. lib. 1. de Civitate Dei.*

Torpor & ignavia dicunt, s̄tioni continuo studio semper insitis, oculorum caliginem incurris. Si indefinenter lacrymas fundis, ipsos etiam oculos amittis. Si proelatis vigiliis psalmodum censum persoluis, infamiam capitis acquiris. Si quotidiano labore te conficis, ad opus spirituale quando confurgis? *Aug. in lib. de constitut. vniuersorum & curruum. 9.*

Nemo securus esse debet in hac vita, quæ tota tentatio nominatur, vt qui potuit fieri ex deteriore melior, non fiat ex meliore deterior. *August. confession. lib. 10.*

Nullus fructus otii, imo magis dispendium. Otiosus Esau amisit primatus benedictionem, quia maluit cibum accipere, quam quætere. *August. epist. ad Verceilenses.*

Nihil in sancto proposito deterius est otio, quod non solum modo non acquirit noua, sed etiam peracta consumit. Sanctæ vitæ ratio processu gaudet, & crescit, cessante torpescit & deficit. Quotidianis ac recentibus virtutum incrementis instauranda mens est, & viuendi hoc iter non de transactis, sed de reliquo metiendum. *Hier. epist. ad Demetriadem.*

Facito aliquid operis, vt semper Diabolus inueniat te occupatum. *Hieron. ad Rusticum monachum, & habetur de consecr. dist. 5. Nunquam.*

Radix desperationis est ignavia: & non solum radix, sed nutrit eius & mater. Nam sicut vestimentum & tineam generat & nutrit, ita ignavia non solum gignit ex se desperationem, sed alit & fouet. *Ioannis. Chrysost. lib. de lapsu.*

Per torporem vires & ingenium defluunt. *Isidorus Saloquorum lib. 2.*

Fugienda est otiositas, mater nugarum, nouerca virtutum: Inter seculares nuge, nuge sunt. In ore sacerdotis blasphemæ sunt. *Bernhardus de consideratione lib. 2.*

Non dormientibus prouenit regnum cælorum, nec otio & desidia torpentibus beatitudo æternitatis reperitur. *Leo in sermone de Apparitione.*

Experimento probatum est, acedia impugnationem non declinanda fugiendam, sed resistendam superandam. *Ioannes Casianus de institut. Monachorum lib. 10.*

Acedia est solitariis magis experta, & in eremo commorantibus infestior hostis ac frequens. *Ibidem.*

Sicut in vnoquoque opere, mater inuenitur constantia, ita vniuersæ doctrinæ & disciplinæ nouerca est negligentia. *Boetius lib. de scholastica disciplina.*

Vult & non vult piger. Pigri vocabulo denotatur, qui vult regnare cum Deo, & non laborare pro Deo. Delectant præmia, cum pollicentur: deterrent certamina, cum iubentur. *Beda super Prover. lib. 2.*

#### PHILOSOPHICAE SENTENTIÆ.

Male mihi esse malo, quam molliter. Si mollis es, paulatim effeminatur animus, atque in similitudinem otii sui & pigritiæ, in qua iacet, soluitur, dormio minimum, & breuissimo somno vtor, satis est mihi vigilare desisse. Aliquando dormisse scio, aliquando suspicor. *Sen. 33. epist.*

Nullus mihi per otium dies exit. Partem noctium studiis vendico. Non vaco somno, sed succumbo, & oculos vigilia fatigatos cadentesque in opere, detineo. *Seneca ad Lucilium epist. 8.*

Gloriarī otio, iners ambitio est. Vitam in odium otium adducere solet. *Seneca ad Lucil. Epist. 69.*

Generosos animos labor nutrit. *Seneca ad Lucil. Epist. 30.*

Dormio minimum, & breuissimo somno vtor, Satis est mihi vigilare desisse, aliquando non dormiuisse scio, aliquando suspicor. *Seneca ad Lucil. epist. 33.*

Demetrius vitam securam, & sine vllis fortunæ incursionibus mare mortuum vocat. In otio inconcusso iacere non est tranquillitas, malita est. Atalus Stoicus dicere solebat: Malo vt me fortuna in castris, quam in deliciis habeat. *Seneca ad Lucilium epist. 68.*

Luxurioso, frugalitas pœna est: pigro supplicii loco labor est: delicatus miseria est: desidioso studere torqueri est. *Idem epist. 27.*

Non putant desidiosi fieri, qui quid facere non possunt. Ex infirmitate sua de virtute serunt sententiam. Eodem modo hæc, ad quæ omnes imbecilles sumus, dura atque intoleranda credimus, obliui quam multis tormentum sit vno carere aut prima luce excitari. Non ita difficilia sunt natura, sed nos fluidi & enervus sumus. *Ibidem.*

Diu delibera, cito facito. Nil curare, hoc est insanum esse. Nil posse, hoc mortuum viuere. *Idem in Proverb.*

Qui es tibi, nõ desidia sit. Eteum ab aliis luditur, tu sancti aliquid, honestique tractabis. *Seneca ibidem.*

Nil agere semper infelici est optimum. *Ibid.*

Pigritia est nutrit egestatis, *Ibidem libro de beneficiis.*

Nullum beneficium dandi beneficiis.

Peltis est mortalibus ignavia. Nullum ens naturale naturam animalibus.

Corrumpunt operantem pigritia. Impossibile est negligentem dem libro Oeconomicorum.

Etenim ignavia nemo imi parens liberis, vt æterni fieret honesti vitam suam agerent. *Sallustius in In.*

Summam lætitiæ atque lætitiæ diu *Sallustius in Carilimaria.*

Non votis neq; supplicis muliebribus auferendo vigilando, agendo, bene consulendo otio. Vbi s̄cordiæ atque ignaviæ te tradideris, ne rabis. *Sallustius ibidem.*

Pigritia, est animi inertia vel fatigatio, quæ tum consummare fastidit. *Cic. in Tuscul. qua.*

Vide, Desidia, Ignavia, Otium, Otio.

## Acquisitio

### ¶ DEFINITIO. ET ET

**A**CQUISITIO, emptio, res acquisita, educatione, vario labore, & iure quocumque vel *Mikneh*, a verbo *Kanah*, id est, naquisiuit generando, emendo, comparando, & alia ratione id fieri potest. Græc. *κίσις* & *κίσις* verbo *κίσις*. Hebræis etiam acquiritur *Rachish*, quod cum alio verbo conuenit, verbum significat acquisiuit, collegit facultatem tumultu: opes enim non sine dolore, & pluri congeruntur.

Acquisita res dicitur Hostiensis, vel empti cratio habita. *Iacob Spiegel. in Lex. Iurid.*

Acquisitum in proprie dicitur, cuius dicitur *Idem in voce Acquirere.*

Acquirere potest homo, donec viuit. l. 2. ff. separa. *Idem Spiegel.*

Acquiri dicitur ei, ad quem commodum in fin. ff. de iure dot. *Idem Spiegel. in Socie Acq.*

### ¶ SENTENTIÆ BIBL.

Colligat vnusquisque, quæ sufficiuntur. Non decipiat vnusquisque proximum si statera iusta & æqua sint pondera, iustus tarius. *Ibid.*

Quando vendes quidpiam ciui tuo, aut estes fratrem tuum. *Ibid. 25.*

Non assumes & transferes terminos prioris in possessione tua. *Deut. 19.*

Non habebis in sacculo, diuersa pondera erit in domo tua, modius maior & minor. I & verum: & modius æqualis: & verus erit in pore super terram, quam Dominus Deus tuatur enim Dominus eum, qui facit hoc, iustitiam. *Deut. 25.*

Maledictus, qui transfert terminos proximi. Mendaces filii hominum in stateris. *Ibid.*

Sic temitæ omnis auari animas possit. *Ibid. 2.*

Statera dolosa abominatio est apud Deum voluntas eius. *Prover. 11.*

Alii diuidunt propria, & ditiores fiunt. semper in egestate sunt. *Ibid.*

Substantia festinata minuetur: quæ aut manu multiplicabitur. *Prover. 13.*

Qui calumniatur pauperem, vt augeat ditiori, & egebit. *Prover. 22.*

Qui congregat thesauros lingua mendacis impingetur ad laqueos mortis. *Ibid. 21.*

Qui festinat ditari, non erit innocens. *Prover. 11.*

Vir, qui festinat ditari, & aliis inuidet, perueniet ei. *Ibidem.*

Peccatori autem dedit Deus afflictionem vt addat, & congreget, & tradat ei, qui placet.

Quid necesse est homini maiora se quæ conducatur sibi in vita sua? *Ibid. 7.*

Estimauerunt lulum esse vitam nostram te compositam ad lucrum, & oportere vnde acquirere. *Sap. 15.*

Non sit porrecta manus tua ad accipiendum lecta. *Eccles. 4.*